

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 2 juli 2020
(OR. en)

9338/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0132(NLE)**

**SOC 438
EMPL 340
EDUC 267
ECOFIN 555
JEUN 56**

FÖRSLAG

---

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	2 juli 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 277 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS REKOMMENDATION om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti

---

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 277 final.

Bilaga: COM(2020) 277 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.7.2020
COM(2020) 277 final

2020/0132 (NLE)

Förslag till

RÅDETS REKOMMENDATION

om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti

och

**om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en
ungdomsgaranti**

{SWD(2020) 124 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förslaget till rådets rekommendation om **en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti** svarar mot ett politiskt åtagande från kommissionens ordförande Ursula von der Leyen och tillkännagavs i meddelandet *Ett starkt socialt Europa för rättvisa omställningar* av den 14 januari 2020¹. Det är en viktig del av det pågående genomförandet av **den europeiska pelaren för sociala rättigheter** för att stärka princip 4, ”Aktiva arbetsmarknadsåtgärder”. Det ingår i en rad åtgärder som kommissionen föreslår för att främja ungdomssysselsättningen, som läggs fram i meddelandet *Stöd till ungdomssysselsättning – en väg till jobb för nästa generation*².

Rådets rekommendation om att inrätta en ungdomsgaranti antogs 2013 som svar på den senaste ekonomiska krisen och den ungdomsarbetslöshet som den gav upphov till (bland unga i åldern 15–24 år), vilken ökade till en mycket hög nivå på i genomsnitt 24,4 % i EU och till över 50 % i en del medlemsstater. Förutom de unga som var arbetslösa fanns det 6,5 miljoner unga som varken arbetade eller studerade (i åldern 15–24 år).

Sju år efter det att den inrättades **har ungdomsgarantin blivit en realitet i EU, men utmaningar återstår**. Varje år får 3,5 miljoner unga ett erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning eller en lärlings- eller praktikplats via ungdomsgarantin. Sysselsättningsinitiativet för unga 2014–2020 (med ett sammanlagt EU-bidrag på nästan 9 miljarder euro³), tillsammans med kompletterande investeringar från Europeiska socialfonden (ESF) har varit en **viktig EU-finansieringskälla** för att stödja dess genomförande. Ungdomsarbetslösheten och antalet unga som varken arbetar eller studerar minskade betydligt. Före covid-19-krisen hade ungdomsarbetslösheten (15–24 år) minskat till i genomsnitt 14,9 % jämfört med toppen på 24,4 % under 2013. De makroekonomiska förhållandena har helt klart spelat in i detta, men en färsk undersökning visar att ungdomsgarantin i kombination med EU-finansiering har skapat möjligheter för unga personer och har gett upphov till strukturella reformer av offentliga arbetsförmedlingar och utbildningssystem i medlemsstaterna⁴.

Covid-19-pandemin och dess ekonomiska verkningar kommer dock att äventyra denna positiva utveckling. I sin ekonomiska vårprognos 2020 anger kommissionen att EU:s ekonomi kommer att krympa med 7,4 % under 2020 – den djupaste recessionen i EU:s historia – och att unga som söker sig ut på arbetsmarknaden vid denna period kommer att få det svårare att få sitt första jobb⁵. Tidigare kriser visar att unga personer riskerar att drabbas hårdast. Unge personer är vanligen de första att bli friställda. De arbetar oftare inom den informella ekonomin eller i atypiska anställningsformer, utan eller med endast begränsat socialt skydd.

---

¹ Meddelande från kommissionen, *Ett starkt socialt Europa för rättvisa omställningar* (COM(2020) 14 final).

² Meddelande från kommissionen, *Stöd till ungdomssysselsättning – en väg till jobb för nästa generation* (COM(2020) 276 final).

³ Bidraget består av ett särskilt anslag till sysselsättningsinitiativet för unga och motsvarande ESF-medel enligt artikel 22 i ESF-förordningen (förordning (EU) nr 1304/2013).

⁴ *Study for the Evaluation of ESF Support to Youth Employment* – slutlig rapport, mars 2020.

⁵ *European Economic Forecast, Spring 2020. Institutional paper 125*, maj 2020. Europeiska kommissionen.

Unga är överrepresenterade inom sektorer som pandemin har slagit mycket hårt mot (t.ex. turism, hotellbranschen, säsongarbete inom jordbruket samt grossist- och detaljistförsäljning, där även kvinnor är överrepresenterade) och där distansarbetet inte är ett alternativ. Vissa av dem lider dessutom fortfarande av följderna från den föregående ekonomiska recessionen och riskerar nu att återigen drabbas av en världsomfattande ekonomisk kris.

Det är därför viktigt att förstärka ungdomsgarantin i detta läge för att bidra till att begränsa covid-19-krisens verkningar och förhindra ännu en ungdomsarbetslöshetskris. Förslaget bygger på **erfarenheterna och lärdomarna från sju års genomförande** av ungdomsgarantin 2013, med hänsyn till **de föränderliga förhållandena på arbetsmarknaden och den digitala och gröna omställningen**.

En av de lärdomar som har dragits är att ungdomsgarantin måste **nå ut till en bredare målgrupp** och **bli mer inkluderande**. De sammanlagda resultaten för EU visar att ungdomsgarantierna sammantaget ännu inte når ut till majoriteten unga som varken arbetar eller studerar, och att det tar längre tid än de beräknade fyra månaderna innan de kan starta sitt erbjudande. Alltför många kämpar fortfarande för att få ekonomin att gå ihop eller har svårt att få ett arbete. Många unga, som ofta har en mindre gynnad socioekonomisk bakgrund, har inte tillgång till utbildning av god kvalitet eller möter hinder i övergången från skola till arbetsliv. Den ökade sysselsättningen har inte varit jämt fördelad mellan medlemsstaterna och regionerna⁶, och vissa grupper av den yngre befolkningen är oproportionellt missgynnade (t.ex. lågutbildade, unga som bor i landsbygdsområden eller avlägset belägna områden⁷, unga med funktionsnedsättning, med invandrarbakgrund eller som tillhör etniska minoriteter, såsom romer)⁸.

Antalet arbetslösa unga personer minskade i genomsnitt fram till tidigt 2020, men **antalet unga utanför arbetskraften förblev stabilt eller ökade till och med i de flesta av medlemsstaterna**. Till skillnad från arbetslösa unga söker unga utanför arbetskraften inte ens arbete, exempelvis på grund av att de är sjuka eller stöter på hinder på grund av funktionsnedsättningar, att de har omsorgsansvar för barn eller vuxna i beroendeställning eller annat personligt ansvar eller familjeansvar.

Bland unga som varken arbetar eller studerar har **könsklyftan** dock ökat något under dessa år. I genomsnitt var skillnaden 3,2 procentenheter 2013 och 3,8 procentenheter 2019⁹. Det är också mycket vanligare att unga flickor som varken arbetar eller studerar står utanför

---

⁶ Individuellt visar några medlemsstater bättre resultat (i tio länder är t.ex. över hälften av de unga i åldern 15–24 år som varken arbetar eller studerar registrerade i ungdomsgarantin). Skillnaderna beror på olika makroekonomiska förhållanden, arbetsmarknadens institutioner och hur väl de offentliga arbetsförmedlings-, utbildnings- och socialförsäkringssystemen fungerar. Skillnaderna kan också delvis bero på att medlemsstaternas ungdomsgarantier ofta inriktas på de unga som varken arbetar eller studerar som det är lättast att nå ut till och aktivera, och att de uppgifter som rapporteras av medlemsstaterna inte nödvändigtvis omfattar alla unga som får stöd. Unga som varken arbetar eller studerar är en heterogen grupp och förhållandena för många i denna grupp förändras snabbt (tid mellan anställningar eller innan de bestämmer sig för en anställning efter att ha avslutat sina studier).

⁷ Situationen för unga i EU:s yttersta randområden är särskilt problematisk. Dessa regioner har mycket högre siffror för ungdomsarbetslöshet och unga som varken arbetar eller studerar än resten av EU och har sämre framtidsutsikter.

⁸ Mer detaljerad information och data om ungas situation (inklusive de med invandrarbakgrund) på arbetsmarknaden ges i det arbetsdokument som åtföljer detta förslag (SWD(2020) 124).

⁹ Antalet unga som varken arbetar eller studerar är fortfarande 10 procentenheter högre för unga födda utanför EU jämfört med infödda unga, och för unga kvinnor födda utanför EU är siffran mer än dubbelt så hög jämfört med infödda unga kvinnor. Se SWD(2017) 286 final/2, *Roma integration indicators scoreboard (2011-2016)*. Antalet romer i åldern 6–15 år som går i segregerade klasser (där alla klasskompisar är romer) ökade från 10 till 15 %.

arbetskraften¹⁰. Detta innebär att **könsdimensionen** kommer att förstärkas. Särskilda upplysnings- och informationskampanjer kan bidra till att motverka könsstereotyper redan i tidig ålder och uppmuntra unga kvinnor att bredda sitt val av utbildningsvägar och yrken. Unga kvinnor kan stödjas genom att säkerställa att de är medvetna om sina möjligheter och rättigheter, via rådgivning, vägledning och mentorskap. Här handlar det om främjande verksamhet och åtgärder för att undanröja könsstereotyper i utbildnings- och karriärval. I detta avseende understöds den förberedande fasen även genom att unga kvinnor slussas vidare till partner som tillhandahåller sociala tjänster, såsom barnomsorg, hälso- och sjukvård samt psykologiskt stöd.

Unga med funktionsnedsättning har betydligt lägre sysselsättningsgrad än de utan funktionsnedsättning, och sysselsättningsklyftan i förhållande till unga utan funktionsnedsättning ökar¹¹. Inkluderande utbildning, tillgänglighet och skälig anpassning samt bekämpande av stereotyper om funktionsnedsättningar på arbetsplatsen kan främja arbetsmarknadsdeltagandet för unga med funktionsnedsättning.

Den europeiska befolkningens **sammansättning** förändras: Befolkningen i många landsbygdsområden i Europa minskar på grund av den åldrande befolkningen. Den gröna och digitala omställningen kan öppna möjligheter, men detta kommer inte att ske automatiskt och kanske inte kommer att vara tillräckligt för att överbrygga klyftan mellan unga på landsbygden och i städerna. Unga som lever i landsbygdsområden och/eller avlägset belägna områden, särskilt de som redan är missgynnade i andra avseenden, kommer att behöva riktat stöd och det krävs även förbättringar av infrastrukturer och tillgången till tjänster. Dessa åtgärder kommer att skapa möjligheter på dessa områden och bidra till att undvika kompetensflykt och ytterligare befolkningsminskning. Unga som lever i utsatta stadsområden stöter fortfarande på särskilda hinder för integreringen på arbetsmarknaden¹².

Dessutom **håller arbetslivet på att förändras**. Arbetsmarknaderna är i ständig förändring till följd av utvecklingstendenserna inom exempelvis automatisering och digitalisering av produktion och tjänster. Människor byter jobb oftare, och många unga växlar mellan att ha arbete och vara arbetslösa eller stå utanför arbetskraften, eller fastnar i otrygga och atypiska anställningsformer. Unga är särskilt överrepresenterade i atypiska anställningsformer, såsom plattformarbete eller s.k. gigarbete, där tillgång till fullgott socialt skydd kanske saknas. Många unga löper högre risk än andra att förlora arbetet på grund av automatisering, eftersom nyanställdas arbetsuppgifter brukar vara mer automatiserbara.

Dessutom kommer omställningen till en **mer digital och grönare ekonomi** att erbjuda nya möjligheter, eftersom arbetstillfällen sannolikt kommer att skapas inom sådana sektorer. Detta kräver dock att unga personer har rätt kompetens för att anpassa sig till de framväxande krav som kommer att ställas på arbetet. Digital kompetens, den kompetens som krävs för den gröna

---

¹⁰ Detta har sannolikt samband med att unga som varken arbetar och studerar som står utanför arbetskraften även omfattar unga med omsorgsansvar – de som tar hand om barn eller vuxna i beroendeställning eller som har annat personligt ansvar eller familjeansvar – och kvinnor tenderar att vara överrepresenterade i denna undergrupp. Omsorgsansvar som ett skäl till att stå utanför arbetskraften är över fem gånger vanligare bland kvinnor (55,2 %) än bland män (10,6 %).

¹¹ Enligt ANED, ett akademiskt nätverk för europeiska experter på funktionsnedsättning, visar uppgifter från EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor 2016 att sysselsättningsgraden för unga med funktionsnedsättning i åldern 20–29 år var precis under 45 %.

¹² Exempelvis stigmatisering på grund av bostadsområde, begränsad tillgång till offentliga tjänster eller få företag i området. Dessa hinder förvärras om områdena har en stor andel personer med invandrarbakgrund, och har starka kopplingar till problem i utbildningssystemet.

omställningen och mjuka kompetenser, såsom entreprenörsanda och karriärplanering, förväntas bli viktigare. Att investera nu i unga europeers humankapital kommer att bidra till att framtidssäkra Europas sociala marknadsekonomier. En aktiv, innovativ och kvalificerad arbetskraft är också en förutsättning för Europas globala konkurrenskraft.

Mot bakgrund av detta syftar förslaget till att **modernisera den politiska ramen** med målet att **bättre stödja ungas anställbarhet och undvika ännu en ungdomsarbetslöshetskris**. För att uppnå detta mål syftar förslaget till följande:

- Säkerställa att **alla unga personer under 30** får ett jobberbjudande av god kvalitet, erbjudande om fortsatt utbildning, en lärlingsplats eller praktikplats inom fyra månader från att ha blivit arbetslös eller avslutat obligatorisk skolutbildning. Detta **ambitiösa övergripande mål** för ungdomsgarantin behålls, men **åldersgruppen breddas** för att inbegripa unga i åldern 25–29 år¹³.
- På så sätt tas det med i beräkningen att övergången från skola till arbete och en hållbar integration på arbetsmarknaden tar längre tid på grund av förändringar i arbetets natur och den kompetens som efterfrågas. Förslaget ligger också i linje med befintlig nationell praxis: åtgärder och program på ungdomsområdet finns vanligen tillgängliga för unga personer upp till 29 års ålder, och de flesta medlemsstater anser redan att unga i åldern 25–29 år ingår i målgruppen¹⁴. Dessutom räknar man med den omständigheten att under den ekonomiska nedgången till följd av covid-19-pandemin kan en ansevärd andel av 25–29-åringarna bli arbetslösa och behöva stöd.
- Göra åtskillnad mellan **unga som tillfälligt varken arbetar eller studerar** (har ofta högre utbildning, ibland arbetslivserfarenhet, och har kanske friställts till följd av covid-19-pandemin eller nyligen gått in på arbetsmarknaden under krisen efter avslutad utbildning) och **unga som på längre sikt varken arbetar eller studerar** (ofta från utsatta grupper, låg utbildningsnivå, kräver extra insatser). Detta möjliggör mer individualiserade och riktade strategier för båda grupperna, eftersom den sistnämnda gruppen sannolikt behöver mer stöd.
- **Nå ut till och aktivera fler unga personer, särskilt kvinnor, oavsett bakgrund**, och se till att ingen lämnas utanför. Detta ska åstadkommas med hjälp av förbättrade och mer riktade upplysnings- och informationskampanjer, bl.a. genom att ta itu med utmaningarna i landsbygdsområden eller avlägset belägna områden och hos de mest utsatta sociala grupperna.
- Hjälpa unga personer att få arbetslivserfarenhet och utveckla de **rätta färdigheterna för en arbetsmarknad i ständig förändring**, särskilt färdigheter som är relevanta för den gröna och digitala omställningen och tillgodoser arbetsmarknadens behov. I detta sammanhang är det viktigt att unga får hjälp och råd om yrkesval och arbetsmarknadens behov.

¹³ Med hjälp av årsgenomsnitt för 2019 och med hänsyn till att de flesta medlemsstater redan har infört åldersgruppen 15–29 år, ökar det absoluta antalet unga som varken arbetar eller studerar från 8,2 miljoner till 9,4 miljoner, vilket endast motsvarar en ökning på omkring 14 %.

¹⁴ Majoriteten av medlemsstaterna inledde sina nationella ungdomsgarantisystem i januari 2014. Ett antal medlemsstater använde det alternativ som ges enligt sysselsättningsinitiativet för unga och utökade systemet, antingen från början eller gradvis, till att även omfatta unga personer i åldern 25–29 år. Ungdomsgarantin är för närvarande endast begränsad till unga personer i åldern 15–24 år i Belgien, Danmark, Irland, Frankrike, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Rumänien och Sverige. I de övriga 17 medlemsstaterna är den öppen för åldersgruppen 15–29 år.

Eftersom över 90 % av dagens arbeten redan kräver digital kompetens föreslår kommissionen att den digitala kompetensen hos unga som varken arbetar eller studerar och som registrerar sig bedöms med hjälp av den europeiska digitala kompetensramen (DigComp) och de tillgängliga självbedömningsverktygen, för att säkerställa att **alla unga personer**, utifrån de luckor som identifieras, **erbjuds särskild förberedande utbildning för att förstärka sin digitala kompetens**.

Mer generellt föreslås **korta och praktiska utbildningskurser för unga som är kopplade till varje persons specifika kompetensbehov** som en av de viktigaste aktiveringsåtgärderna under den förberedande fasen innan man tackar ja till ett erbjudande. Praktisk utbildning kan vara en språngbräda mot en fullständig yrkesutbildning, en försmak på arbetslivet eller ett komplement till befintlig utbildning eller arbetslivserfarenhet innan ett erbjudande inleds. Den kortvariga och informella karaktären hos denna förberedande utbildning, som inte bör räknas in i den förberedande fasen på fyra månader, gör att den skiljer sig från det faktiska erbjudandet.

- Fortsätta att **stödja ungas anställbarhet på kort sikt** genom ett antal åtgärder: tillfälliga och kortvariga arbetsarrangemang, riktade lönesubventioner och främjande av egenföretagande. **Läringsutbildningar** bör också stödjas eftersom de ger unga utbildning för jobb som det råder hög efterfrågan på, vilket innebär att de möjliggör en stabil integration på arbetsmarknaden. Läringsutbildningarna bör stärkas under den ekonomiska nedgången så att fler unga kan utnyttja sådana erbjudanden. Eftersom unga med enbart grundskoleutbildning och lågutbildade unga löper särskilt stor risk att hamna i en situation där de varken arbetar eller studerar under lång tid bör unga människor **uppmuntras att slutföra sin utbildning**, och de som har lämnat skolan i förtid bör slussas tillbaka till utbildningssystemet. I detta sammanhang kan mindre formella och mer flexibla utbildningsformer vara användbara.
- Garantera erbjudandenas **kvalitet** genom koppla dem till den europeiska pelaren för sociala rättigheter, den europeiska ramen för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet och kvalitetskriterierna för praktikprogram som har utvecklats sedan 2013, genom att exempelvis säkerställa tillgång till socialt skydd, rimliga provanställningstider, ett tydligt skriftligt avtal och fastställande av arbetstid och raster. Detta bör bidra till att göra erbjudandena mer stabila på lång sikt¹⁵.
- Förstärka åtgärderna för att **förebygga** att unga blir arbetslösa eller hamnar utanför arbetskraften genom bättre spårning och system för tidig varning, via proaktivt samarbete med bland annat skolvärlden och ungdomsorganisationer.
- Förbättra **övervakningen** och **datainsamlingen** genom ökat fokus på stöd efter anställning och förbättrad uppföljning av unga personer efter det att de har tackat ja till ett erbjudande för att se till att de integreras på ett hållbart sätt på arbetsmarknaden.

Den politiska ramen är strukturerad kring **fyra faser** (kartläggning, uppsökande verksamhet, förberedelse och erbjudande):

---

¹⁵ De tillgängliga uppgifterna om resultat är visserligen ofullständiga (skälet till skolavhopp i förtid är okänt i en femtedel av fallen, 20 %), men är uppmuntrande: i genomsnitt arbetar eller studerar strax över hälften av unga personer fortfarande sex månader efter det att de lämnat ungdomsgarantin, och dessa resultat håller i sig över tid (12 och 18 månader efter att de lämnat ungdomsgarantin).

- I **kartlägningsfasen** anpassas mer djupgående kunskap om målgruppen av unga som varken arbetar eller studerar till tjänsteleverantörens geografiska situation. Syftet är att identifiera unga som varken arbetar eller studerar, och viktigast av allt, de unga som riskerar att hamna i en sådan situation. Genom partnerskap och system för tidig varning kan unga personer stödjas innan de blir arbetslösa eller hamnar utanför arbetskraften, särskilt när de fortfarande befinner sig i formell utbildning.
- I fasen med **upsökande verksamhet** tas kontakt med unga som varken arbetar eller studerar. Syftet här är att bygga upp förtroendet. Den uppsökande verksamheten består av en omfattande kommunikationsstrategi för att öka medvetenheten om ungdomsgarantin bland unga som varken arbetar eller studerar och det stöd som de kan få tillgång till, med vederbörlig hänsyn till könsstereotyper och ytterligare hinder för att nå ut till utsatta grupper.
- Den **förberedande fasen** omfattar tidpunkten för registreringen hos den ansvariga tjänsten fram till det att ett erbjudande inleds. Behoven och lösningarna matchas under denna period genom individanpassade och heltäckande tillvägagångssätt som kan omfatta ett stort antal tjänster beroende på personens situation. Handlingsplanerna omfattar rådgivning, vägledning och mentorskap (även genom att personen slussas vidare till en annan partner), ytterligare kompetensutveckling vid behov och tar vederbörlig hänsyn till könsstereotyper och specifika stereotyper knutna till utsatta unga.
- Den fjärde och sista fasen är när ett **erbjudande** om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik faktiskt inleds. Det är den tidpunkt då de unga lämnar systemet.
- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är förenligt med och bygger vidare på befintliga strategier på området för sysselsättning och kompetens.

Som en del av återhämtningsplanen för Europa¹⁶, Next Generation EU, kommer **faciliteten för återhämtning och resiliens** (med en föreslagen budget på 560 miljarder euro) och **React-EU** (föreslagen budget 55 miljarder euro) att tillhandahålla ytterligare finansiellt stöd för ungdomssysselsättningsåtgärder. Dessa insatser kommer under finansieringsperioden 2021–2027 att kompletteras av Europeiska socialfonden+, med en föreslagen budget på 86 miljarder euro. ESF+ kommer att stödja samtliga sysselsättnings- och utbildningsåtgärder som ingår i detta förslag. Europeiska regionala utvecklingsfonden kommer också att bidra med framtidssäkrade investeringar i utbildning anpassad till den digitala och gröna omställningen. Medlemsstaterna kommer också att kunna få stöd från instrumentet för tekniskt stöd vid utarbetandet och genomförandet av strukturreformer, särskilt på området utbildning och arbetsmarknadspolitik.

I 2019 års **riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik** uppmanas medlemsstaterna¹⁷ att fortsätta att ta itu med ungdomsarbetslösheten och problemet med unga som inte arbetar eller studerar, bl.a. genom att ungdomsgarantin genomförs fullt ut.

¹⁶ Meddelandet *EU vid ett vägskäl: bygga upp och bygga nytt för nästa generation* (COM(2020) 456 final) och meddelandet *EU-budgeten som motor i den europeiska återhämtningsplanen* (COM(2020) 442 final).

¹⁷ Antagna av rådet i dess beslut 2019/1181 av den 8 juli 2019, särskilt riktlinje 6.

I rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om **nyckelkompetenser för livslångt lärande**¹⁸ uppmanas medlemsstaterna att stödja utvecklingen av nyckelkompetenser för grundläggande digital kompetens och öka den digitala kompetensen inom alla befolkningsgrupper. I **kommissionens meddelande om handlingsplanen för digital utbildning**¹⁹ anges elva åtgärder under en tidsram på tre år (2018–2020) för att hjälpa medlemsstaterna att bättre använda digital teknik för undervisning och lärande, utveckla relevant digital kompetens och digitala färdigheter och förbättra utbildningen genom bättre analyser och prognoser. I sin rekommendation av den 19 december 2016 om **kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna**²⁰ rekommenderar rådet att vuxna med låg färdighets-, kunskaps- och kompetensnivå ska erbjudas möjlighet att uppnå en miniminivå av färdigheter. Det här förslaget kommer att komplettera den strategin genom att erbjuda riktade och skräddarsydda kompetenshöjningsvägar till unga personer.

I rådets rekommendation av den 15 februari 2016 om **långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden**²¹ rekommenderas att medlemsstaterna ger särskilt stöd till långtidsarbetslösa. Förslaget kommer att komplettera detta tillvägagångssätt genom att förebygga långtidsarbetslöshet bland unga.

I sitt meddelande *Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare*²² från 2016 påminner kommissionen om att det är ytterst viktigt med en tidig aktivering av och ett ingripande till förmån för utsatta unga människor som varken arbetar eller studerar, inklusive unga tredjelandsmedborgare, för att säkerställa en snabb integration i utbildning, i praktik- eller lärlingsutbildning eller på arbetsmarknaden.

Rådets rekommendation av den 10 mars 2014 om **kvalitetskriterier för praktikprogram**²³ ger vägledning om praktikprogram av hög kvalitet. I rådets rekommendation av den 15 mars 2018 om en **europaisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet**²⁴ fastställs dessutom 14 grundläggande kriterier som medlemsstaterna och de berörda aktörerna bör använda för att utforma ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet. I förslaget anpassas erbjudanden om praktik och lärlingsutbildningar till de kvalitetskriterier som anges i dessa rådsrekommendationer.

I rådets rekommendation av den 20 december 2012 om **validering av icke-formellt och informellt lärande**²⁵ uppmanas medlemsstaterna att inrätta nationella system för validering av icke-formellt och informellt lärande. Förslaget kommer att komplettera detta tillvägagångssätt genom att främja validering av icke-formellt och informellt lärande.

I rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om **politiska strategier för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid**²⁶ fastställs en ram för konsekventa, omfattande och evidensbaserade policyinsatser för att minska andelen elever som lämnar skolan med

---

¹⁸ EUT C 189, 4.6.2018, s. 1.

¹⁹ Meddelande från kommissionen om handlingsplanen för digital utbildning (COM(2018) 22 final).

²⁰ EUT C 484, 24.12.2016, s. 1.

²¹ EUT C 67, 20.2.2016, s. 1.

²² Meddelande från kommissionen, *Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare* (COM(2016) 377 final).

²³ EUT C 88, 27.3.2014, s. 1.

²⁴ EUT C 153, 2.5.2018, s. 1.

²⁵ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

²⁶ EUT C 191, 1.7.2011, s. 1.

enbart grundskoleutbildning. Förslagets ”kartläggningsfas”, inbegripet effektiva partnerskap och system för tidig varning, följer denna ram nära.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

I sitt meddelande **EU vid ett vägskäl – bygga upp och bygga nytt för nästa generation**²⁷ förklarar kommissionen att EU:s återhämtningsplan måste vägleda och bygga upp ett EU som präglas av hållbarhet, resiliens och rättvisa för nästa generation, och att EU kommer att påskynda den gröna och digitala omställningen. Kommissionen föreslår en ny facilitet för återhämtning och resiliens för att hjälpa medlemsstaterna att genomföra investeringar och reformer som är av avgörande betydelse för en hållbar återhämtning. Ett nytt initiativ, **React-EU**, kommer att bidra med tilläggsbetalningar för stöd till medlemsstater inom ramen för sammanhållningspolitiken. Det kommer att stödja arbetstagare och utsatta grupper, utbildningsåtgärder och små och medelstora företag, hälso- och sjukvårdssystem och den gröna och digitala omställningen, och kommer att vara tillgänglig mellan sektorer. Det här förslaget kommer att ligga till grund för dessa investeringar genom att förbättra anställbarheten för unga.

Den europeiska gröna given²⁸ är EU:s nya tillväxtstrategi som ska ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. Den ställer hållbarhet och våra invånares välbefinnande i centrum för våra insatser. I **handlingsplanen för den cirkulära ekonomin**²⁹ för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa fastställs åtgärder för att bryta sambandet mellan tillväxt och resursanvändning med en stark betoning på behovet av att förvärva rätt kompetens, bland annat genom yrkesutbildning. Omställningen till en ren och cirkulär ekonomi utgör en möjlighet att utöka hållbar och sysselsättningsintensiv ekonomisk verksamhet, vilket i sin tur stöder återhämtningen. Med tanke på att miljöanpassningen av ekonomin styr kompetenskraven på många olika sätt, är det mycket viktigt att ha politiska åtgärder som hjälper unga att utnyttja de nya möjligheterna. Förslaget kommer att komplettera detta tillvägagångssätt genom att främja de färdigheter som behövs i den gröna ekonomin.

Möjligheterna och utmaningarna i samband med den pågående digitala omställningen och EU:s politiska svar beskrivs i strategin **Att forma EU:s digitala framtid**³⁰, som lyfter fram behovet av att investera i utbildning och digital kompetens för alla europeer. Kommissionen har antagit **en ny industristrategi för EU**³¹ som syftar till att hjälpa industrin att driva på EU:s konkurrenskraft vid en tidpunkt då den globala konkurrensen ökar och se till att den leder den gröna och digitala omställningen. Strategin har en stark inriktning på att frigöra de investeringar, den innovation och den kompetens som behövs för omställningen. Omställningen kommer att skapa arbetstillfällen som även kommer att gynna genomförandet av det här förslaget.

---

²⁷ Meddelande från kommissionen, *EU vid ett vägskäl: bygga upp och bygga nytt för nästa generation* (COM(2020) 456 final).

²⁸ Meddelande från kommissionen, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

²⁹ Meddelande från kommissionen, *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* (COM(2015) 614 final).

³⁰ Meddelande från kommissionen, *Att forma EU:s digitala framtid* (COM(2020) 67 final).

³¹ Meddelande från kommissionen, *En ny industristrategi för EU* (COM(2020) 102 final).

I **SMF-strategin för ett hållbart och digitalt EU**³² betonas också att alltför små och medelstora företag har problem med att hitta den kvalificerade arbetskraft som de behöver. Kompetensbristen är särskilt kännbar när det gäller digitalisering och ny teknik. I strategin betonas det att EU kan ge ytterligare hjälp för att åtgärda problemen, genom att underlätta tillgången till utbildning och hjälpa till att matcha företagets efterfrågan på begåvning med utbudet på arbetsmarknaden. Entreprenörutbildning och fortbildning för att stärka företagets kunskaper och kompetens spelar en nyckelroll när det gäller att göra de små och medelstora företagen rustade för den inre marknaden. Förslaget kommer att komplettera detta tillvägagångssätt. Unga kan erbjudas förberedande utbildning för att förbättra sina entreprenörfärdigheter med hjälp av de verktyg och moduler som tagits fram via det europeiska ramverket för entreprenörskap och digital kompetens (EntreComp).

Den gemensamma jordbrukspolitiken stöder unga som vill arbeta inom jordbrukssektorn och unga jordbrukare som startar jordbruksverksamhet i landsbygdsområden. Den tillhandahåller utbildning, rådgivningstjänster samt etablerings- och investeringsstöd för unga. Förslagets kompetensinriktade inslag, i synnerhet entreprenörfärdigheter, kommer att komplettera denna strategi.

Dessutom syftar **jämställdhetsstrategin**³³ till att minska könsskillnaderna på arbetsmarknaden och öka den faktiska tillgången till skäligt betald kvalitativ och hållbar sysselsättning för kvinnor.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på dels artikel 292 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), enligt vilken rådet antar rekommendationer på grundval av ett förslag från kommissionen, dels artikel 149 som föreskriver stimulansåtgärder för att stödja medlemsstaternas insatser på sysselsättningsområdet.

I avdelning IX i EUF-fördraget fastställs EU:s befogenhet inom sysselsättningspolitiken, särskilt i artikel 145 om utvecklingen av en samordnad strategi för sysselsättningen och i artikel 147 om bidrag till en hög sysselsättningsnivå genom att medlemsstaternas åtgärder stöds och kompletteras. Dåliga resultat på arbetsmarknaden på nationell nivå vad gäller ungdomsarbetslöshet och inaktivitet kan få negativa ekonomiska följder och undergräva den sociala och ekonomiska sammanhållningen i hela EU, även när de dåliga resultaten främst rör undergrupper av unga som varken arbetar eller studerar och befinner sig i utsatta situationer.

Förslaget kommer således att bidra till målen för fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget), särskilt målet att främja full sysselsättning, icke-diskriminering, jämställdhet, social inkludering och social sammanhållning (artikel 3 i EU-fördraget).

---

³² Meddelande från kommissionen, *En SMF-strategi för ett hållbart och digitalt EU* (COM(2020) 103 final).

³³ Meddelande från kommissionen, *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020) 152 final).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

EU har i sitt arbete som syftar till att utveckla en sysselsättningsstrategi befogenhet att samordna, uppmuntra samarbete och stödja medlemsstaternas åtgärder. Samtidigt som förslaget respekterar medlemsstaternas befogenheter ger det konkreta exempel på detta, i synnerhet genom att dra fördel av de sju årens genomförande av ungdomsgarantin. Förslaget syftar till att förbättra genomförandet av medlemsstaternas befintliga ungdomsgarantisystem genom att bygga på bästa praxis och lärdomar från genomförandet. Fortsatta insatser på EU-nivå för att hantera ungdomsarbetslöshet och inaktivitet baserat på en mer framtidssäkrad och inkluderande politisk ram bör utmynna i förbättrad politisk vägledning till medlemsstaterna och kan bidra till att öka arbetskraftsdeltagandet och kompetenshöjningen av arbetskraften i EU, samtidigt som man undviker de mycket höga ekonomiska och samhällsrelaterade kostnaderna för unga som varken arbetar eller studerar.

Förslaget kommer även att hjälpa medlemsstaterna att använda ESF+ på bästa sätt för att hantera arbetslöshet och inaktivitet bland unga.

Enligt subsidiaritetsprincipen innehåller förslaget rekommendationer för att förbättra genomförandet av medlemsstaternas ungdomsgarantier, med fullständig respekt för medlemsstaternas behörighet på sysselsättningsområdet och deras interna behörighetsfördelning. Förslaget tar hänsyn till att olika förhållanden i medlemsstaterna (eller på regional eller lokal nivå) kan leda till skillnader i hur rekommendationerna genomförs.

- **Proportionalitetsprincipen**

De åtgärder som föreslås står i proportion till mål som eftersträvas. Förslaget stöder de ungdomsgarantier som har inrättats av medlemsstaterna och kompletterar medlemsstaternas insatser när det gäller unga som är arbetslösa eller står utanför arbetskraften. I den föreslagna insatsen respekteras medlemsstaternas praxis och olikartade system. Den tillgodoser medlemsstaternas behov av ett differentierat tillvägagångssätt som återspeglar de varierande ekonomiska, finansiella och sociala situationerna samt skillnaderna i arbetsmarknadsvillkor och de många olika situationer som leder till att unga blir arbetslösa eller hamnar utanför arbetskraften. Förslaget tar hänsyn till att olika nationella, regionala eller lokala förhållanden kan leda till skillnader i hur den föreslagna rekommendationen genomförs.

Val av instrument

Det instrument som föreslås är ett förslag till rekommendation från rådet, som respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Det bygger på den befintliga EU-lagstiftningen och är i linje med den typ av instrument som finns tillgängliga för EU-initiativ på sysselsättningsområdet. Som ett rättsligt instrument är det ett uttryck för medlemsstaternas åtagande att genomföra de åtgärder som fastställs i denna rekommendation och ger en stark politisk grund för samarbete på EU-nivå inom detta område, med fullständig respekt för medlemsstaternas behörighet på det sysselsättningspolitiska området. När det här förslaget antas kommer rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti att ersättas.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Såsom förklaras ovan bygger förslaget på rådets rekommendation från 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti³⁴. Sedan 2014 har genomförandet av rekommendationen övervakats inom ramen för den **europiska planeringsterminen**. Samtliga medlemsstaters genomförande av rekommendationen granskas inom sysselsättningskommittén vartannat år. Kvantitativ övervakning av de nationella ordningarna, baserat på en gemensamt överenskommen ram för indikatorer³⁵, genomförs årligen. Samordnare för ungdomsgarantin från samtliga medlemsstater möts regelbundet för att diskutera framsteg i genomförandet, pågående politiska reformer och relevanta projekt, och deltar i aktiviteter för ömsesidigt lärande.

Dessutom genomfördes särskilda samråd tidigt 2020 som riktades mot berörda aktörer som har varit nära involverade i utformningen och genomförandet av ungdomsgarantin eller har gynnats av den. Alla samråd hölls före covid-19-utbrottet och den ekonomiska nedgång som följde. Bidragen inriktades dock på strukturella aspekter och är därför fortsatt relevanta³⁶.

Förslaget avspeglar i stor utsträckning de synpunkter som inhämtats under de riktade samråden. Samtliga berörda aktörer som deltog i samrådet, förutom arbetsgivarna – som förespråkade en närmare uppföljning av genomförandet av den befintliga rekommendationen från rådet – var positivt inställda till att ungdomsgarantin förstärks genom ett förslag till ny rekommendation från rådet.

Samtliga berörda aktörer ansåg att det var viktigt att förbättra erbjudandenas kvalitet och kom med olika förslag på hur det skulle kunna göras. I förslaget anpassas därför erbjudanden till befintliga kvalitetsnormer och kvalitetsprinciper. Förslaget avspeglar även den allmänna enigheten om att den flerpartnerskapsbaserade och integrerade metoden bör stärkas.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förutom samrådsresultaten bygger förslaget på en rad olika rapporter och undersökningar samt sakkunnighetsutlåtanden som samlats in i samband med peer learning-aktiviteter och möten för ungdomsgarantins samordnare.

Kvantitativ övervakning av de nationella ungdomsgarantierna, baserat på en gemensamt överenskommen ram för indikatorer, genomförs årligen. Makroekonomiska indikatorer som baseras på uppgifter från EU:s arbetskraftsundersökning används för att övervaka den allmänna situationen för unga på arbetsmarknaden, och därmed indirekt effekten av ungdomsgarantin och andra åtgärder för att förhindra att unga varken arbetar eller studerar. Indikatorerna för genomförande och uppföljning (långsiktiga resultat) härrör från administrativa uppgifter som medlemsstaterna lämnar en gång per år. De baseras på uppgifter om antalet unga som har registrerat sig i ungdomsgarantierna (hur länge de är registrerade, var de tar vägen när de lämnar registret, och vad de sysslar med en tid efter att ha lämnat garantin). Genomförandeindikatorerna mäter den direkta effekten av ungdomsgarantin, medan uppföljningsindikatorerna används för att mäta hur hållbara åtgärderna för arbetsmarknadsintegration är efter ett erbjudande från ungdomsgarantin.

---

³⁴ EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.

³⁵ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=17424&langId=en>

³⁶ Detaljerade resultat av de riktade samråden med medlemsstaterna och viktiga berörda aktörer beskrivs i sammanfattningen som ingår i arbetsdokumentet som offentliggörs parallellt med det här förslaget.

Samordnare för ungdomsgarantin från samtliga medlemsstater möts dessutom regelbundet för att diskutera framsteg med och problem under genomförandet, pågående politiska reformer och relevanta projekt. De deltar även i aktiviteter för ömsesidigt lärande. Erfarenheterna och utvärderingarna av genomförandet på nationell nivå bidrog till en rad rapporter som offentliggjordes 2018. Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar rapporterar via de tvååriga utvärderingsrapporterna regelbundet om de offentliga arbetsförmedlingarnas kapacitet att genomföra ungdomsgarantin. EU:s finansiering övervakas noggrant via ESF:s övervakningskommittéer och årliga genomföranderapporter och utvärderas med regelbundna mellanrum.

- **Konsekvensbedömning**

Det föreslagna instrumentet – en rekommendation från rådet – innebär att det är möjligt att ge vägledning om genomförandet av ungdomsgarantierna, men ger samtidigt medlemsstaterna flexibilitet för att utforma och genomföra åtgärderna. Därför är en konsekvensbedömning inte nödvändig.

Ett omfattande arbetsdokument³⁷ innehåller en översikt av de viktigaste lärdomarna från efterverkningarna av den föregående ekonomiska recessionen och en detaljerad sammanfattning av de lärdomar som dragits av genomförandet av ungdomsgarantin 2013–2020. Lärdomarna härrör från ett stort antal övervaknings- och utvärderingsverksamheter på EU-nivå, men även från den återkoppling som inkom i samband med de riktade samråden tidigt 2020 när Europeiska kommissionen bland annat vände sig till det civila samhället, arbetsmarknadens parter, nationella aktörer och naturligtvis unga personer. Sammantaget har dessa lärdomar omvandlats till ett antal åtgärder som beskrivs i förslaget.

Kommissionen har utvärderat de ungdomssysselsättningsåtgärder som har finansierats av Europeiska socialfonden och sysselsättningsinitiativet för unga. Resultaten av utvärderingen och det förberedande arbete som utfördes 2018 inför utvärderingen har beaktats i utarbetandet av detta förslag.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Rekommendationen kräver inga ytterligare anslag eller personalresurser från EU:s budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Det föreslås att kommissionen fortsätter att övervaka genomförandet av ungdomsgarantin i samarbete med medlemsstaterna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Samtliga medlemsstater bör granskas inom sysselsättningskommittén vartannat år. Kvantitativ

---

³⁷ Kommissionens arbetsdokument som offentliggörs parallellt med det här förslaget.

övervakning av de nationella ungdomsgarantierna, baserat på en gemensamt överenskommen ram för indikatorer, bör genomföras årligen. Samordnare för ungdomsgarantin från samtliga medlemsstater bör dessutom fortsätta att mötas regelbundet för att diskutera framsteg med och problem under genomförandet, pågående politiska reformer och relevanta projekt, och delta i aktiviteter för ömsesidigt lärande.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I punkt 1 uppdateras det övergripande målet och breddar åldersgruppen till att inbegripa unga personer i åldern 25–29 år. Detta gör att förslaget blir mer inkluderande och tar med i beräkningen att en större andel av 25–29-åringarna kommer att bli arbetslösa och behöva stöd under den ekonomiska nedgången till följd av covid-19-pandemin.

I punkterna 2–4 rekommenderas medlemsstaterna att förstärka sina kartläggningssystem och möjliggöra förebyggande åtgärder genom system för spårning och tidig varning.

Punkterna 5–7 innehåller rekommendationer till medlemsstaterna om upplysnings- och informationskampanjer och om att de bör öka den uppsökande verksamheten för utsatta grupper. Detta kan åstadkommas genom att man inrättar lämpliga informationskanaler som är anpassade till unga personer och använder en igenkännbar visuell utformning för kommunikationsändamål.

Punkterna 8–11 innehåller rekommendationer till medlemsstaterna om profilering, rådgivning, vägledning och mentorskap. Medlemsstaterna uppmanas att förbättra profilerings- och kontrollverktygen och ta fram individanpassade handlingsplaner som beaktar varje persons preferenser och motivationsfaktorer, hinder och sämre förutsättningar samt skälen till att personen är arbetslös eller står utanför arbetskraften.

Punkterna 12 och 13 innehåller rekommendationer till medlemsstaterna om hur de kan stärka den digitala kompetensen med hjälp av förberedande utbildning och validering av läranderesultaten. Medlemsstaterna rekommenderas starkt att bedöma digital kompetens hos alla unga som varken arbetar eller studerar och som registrerar sig i ungdomsgarantin och säkerställa att alla unga erbjuds en särskild förberedande utbildning för att förbättra sin digitala kompetens.

I punkt 14 uppmanas medlemsstaterna att se till att den förberedande fasen underlättar kompetenshöjning och omskolning som inriktas på de färdigheter som behövs på den föränderliga arbetsmarknaden och för den gröna omställningen, samt entreprenörsfärdigheter och karriärutveckling.

I punkterna 15–19 rekommenderas medlemsstaterna att använda riktade och väl utformade stimulansåtgärder för sysselsättning och nyetablering, koppla erbjudandet till kvalitets- och jämlikhetsnormer och utöka stödet efter placering.

Punkterna 20–26 innehåller rekommendationer till medlemsstaterna om partnerskap, datainsamling och övervakning samt användning av medel. Medlemsstaterna skulle kunna stärka befintliga partnerskap och uppmanas i detta sammanhang att formalisera protokoll för samarbete mellan leverantörer av ungdomsgarantin (inbegripet utbildningsanstalter) och andra sociala tjänster (t.ex. barnomsorg, hälso- och sjukvård, subventionerat boende,

tillgänglighetstjänster). Det är särskilt viktigt att se till att arbetsmarknadens parter medverkar aktivt på alla nivåer. Medlemsstaterna uppmanas att ytterligare utveckla integrerade tjänstemodeller, såsom gemensamma kontaktpunkter, gemensam handläggning av ärenden eller tvärvetenskapliga grupper. Medlemsstaterna uppmanas också att förbättra uppgifterna om hållbar integration av unga personer på arbetsmarknaden och undersöka möjligheterna att bredda uppgiftsutbytet.

I punkterna 27–31 välkomnas kommissionens avsikt att förbättra stödet till kvantitativ övervakning av ungdomsgarantierna baserat på den gemensamt överenskomna ramen för indikatorer, undersöka de nya möjligheter som uppstår i och med de kommande förbättringarna av EU:s arbetskraftsundersökning samt hur detaljerad bedömningen av genomförandet av nationella system kan göras via multilateral övervakning av sysselsättningskommittén inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Kommissionen uppmanas att regelbundet rapportera till sysselsättningskommittén om hur genomförandet utvecklas och om resultaten av systemen samt stödja medlemsstaternas upplysnings- och informationsinsatser, samtidigt som den förstärker spridningen av resultat och exempel på god praxis på EU-nivå. God praxis hjälper andra medlemsstater att införa åtgärder som är bevisat effektiva.

Förslag till

RÅDETS REKOMMENDATION

om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti

och

om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292 jämförd med artikel 149,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I november 2017 proklamerade Europaparlamentet, rådet och kommissionen den europeiska pelaren för sociala rättigheter som fastställer 20 principer och rättigheter som behövs för att arbetsmarknader och välfärdssystem ska vara rättvisa och välfungerande. I pelaren fastställs rätten till rättvis och lika behandling när det gäller arbetsvillkor, socialt skydd och utbildning. Där anges också att provanställning bör ha en rimlig varaktighet och att missbruk av atypiska anställningsformer ska förbjudas. I princip 4 ”Aktiva arbetsmarknadsåtgärder” anges att unga människor har rätt till fortbildning, lärlingsplats, praktik eller ett bra arbetserbjudande inom fyra månader efter att de blivit arbetslösa eller avslutat en utbildning.
- (2) I riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, som antogs av rådet genom beslut 2019/1181 av den 8 juli 2019³⁸, särskilt i riktlinje 6, uppmanas medlemsstaterna att fortsätta att ta itu med ungdomsarbetslösheten och problemet med unga som varken arbetar eller studerar genom att förebygga att unga lämnar skolan med enbart grundskoleutbildning och genom strukturella förbättringar av övergången från skola till arbete, bl.a. genom att ungdomsgarantin genomförs fullt ut.
- (3) I rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande³⁹ anges inslag och principer för validering av icke-formellt och informellt lärande som gör det möjligt för enskilda att få kunskap, färdigheter och kompetens som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande validerade och för att erhålla en fullständig kvalifikation eller, i tillämpliga fall, en partiell kvalifikation.
- (4) I rådets rekommendation av den 19 december 2016 om kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna⁴⁰ rekommenderas att vuxna med låg med låg färdighets-, kunskaps- och kompetensnivå ges möjlighet att utifrån deras egna behov uppnå en

---

³⁸ EUT L 185, 11.7.2019, s. 44.

³⁹ EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁴⁰ EUT C 484, 24.12.2016, s. 1.

uppnå en miniminivå av läs-, skriv- och räknekunskaper och digital kompetens och/eller förvärva fler kompetenser, kunskaper och färdigheter.

- (5) I rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande⁴¹ uppmanas medlemsstaterna att stödja utvecklingen av digital kompetens och att öka och förbättra den digitala kompetensen på alla utbildningsnivåer inom alla befolkningsgrupper.
- (6) Rådets rekommendation av den 10 mars 2014 om kvalitetskriterier för praktikprogram⁴² ger vägledning om praktikprogram av hög kvalitet och anger kvalitetskrav i synnerhet avseende möjligheter till lärande, arbetsvillkor och öppenhet i fråga om finansiella villkor och anställningspraxis.
- (7) I rådets rekommendation av den 15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet⁴³ anges 14 centrala kriterier som medlemsstaterna och berörda aktörer bör använda för att utveckla ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet för att säkerställa både utvecklingen av arbetsrelaterad kompetens och lärlingars personliga utveckling.
- (8) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1700 av den 10 oktober 2019⁴⁴ fastställs en gemensam ram för sju tidigare oberoende uppgiftsinsamlingar, bl.a. EU:s arbetskraftsundersökning. Den integrerade europeiska socialstatistiken ger mer detaljerad jämförande information om EU, vilket kommer att göra det möjligt att förstå unga personers övergång från skola till arbetsliv bättre och få en noggrannare bild av deras lärande och arbetslivserfarenhet, men även deras individuella bakgrund.
- (9) I sina slutsatser av den 15 december 2016 efterlyser Europeiska rådet en fortsättning av ungdomsgarantin. Rådet bekräftar i sina slutsatser av den 15 juni 2017 att kampen mot ungdomsarbetslöshet och inaktivitet bland unga förblir en politisk prioritering, anser att ungdomsgarantin och ungdomssysselsättningsinitiativet har gett en stark impuls till strukturreformer och politiska innovationer och understryker att det krävs starka och ihållande insatser från nationella myndigheter tillsammans med sektorsövergripande samarbete för att nå ut till unga som varken arbetar eller studerar.
- (10) I sin resolution av den 18 januari 2018 om genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga i medlemsstaterna understryker Europaparlamentet behovet av lämpliga och skraddarsyddna strategier för att nå ut till alla unga som varken arbetar eller studerar, samt av ett integrerat arbetssätt för stöd och tjänster av mer individanpassat slag till unga människor som stöter på flera olika typer av hinder. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra kvaliteten på erbjudandena med stöd av sysselsättningsinitiativet för unga och ungdomsgarantin, och yrkar på att det längre fram ska diskuteras om vilken åldersgrupp som kan komma i fråga för stöd.
- (11) Den europeiska gröna given⁴⁵ är EU:s nya tillväxtstrategi som ska ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen.

---

⁴¹ EUT C 189, 4.6.2018, s. 1.

⁴² EUT C 88, 27.3.2014, s. 1.

⁴³ EUT C 153, 2.5.2018, s. 1.

⁴⁴ EUT L 261I, 14.10.2019.

⁴⁵ COM(2019) 640 final.

- (12) Kommissionen har föreslagit en omfattande återhämtningsplan för Europa och instrumentet Next Generation EU som fullt ut tar vara på EU-budgetens möjligheter att bidra till att mildra covid-19-pandemins ekonomiska och sociala skadeverkningar, snabbt få igång ekonomin och bevara och skapa jobb⁴⁶. Dessa resurser kommer att vara avgörande för att bl.a. stödja både kortsiktiga åtgärder för att stödja sysselsättning, inbegripet ungdomssysselsättning, och investeringar i mer långsiktiga politiska reformer med anknytning till arbetsmarknaden samt till system för socialt skydd och utbildningssystem.
- (13) Under den föregående ekonomiska recessionen 2013 var ungdomsarbetslösheten (15–24 år) 24,4 % i EU och över 50 % i vissa medlemsstater, och det fanns 6,5 miljoner unga i åldern 15–24 år som varken arbetade eller studerade. Som svar på detta antog rådet i april 2013 en rekommendation om att inrätta en ungdomsgaranti⁴⁷ – en viktig samordnad aktiv arbetsmarknadsåtgärd på EU-nivå.
- (14) Covid-19-pandemin har försatt EU i en aldrig tidigare skådad ekonomisk recession, vilket sannolikt kommer att leda till en på nytt dramatiskt hög ungdomsarbetslöshet och andel unga som varken arbetar eller studerar. EU:s ekonomi förväntas minska med 7,4 % under 2020, vilket blir den djupaste recessionen i unionens historia, och de unga personer som redan befann sig i en utsatt situation på arbetsmarknaden kommer att drabbas hårdast, medan de som söker sig ut på arbetsmarknaden vid denna period kommer att få det svårare att få sitt första jobb. Med tanke på den nuvarande krisen är det därför nödvändigt att förstärka ungdomsgarantin.
- (15) Unga kan ha svårigheter på arbetsmarknaden på grund av de övergångsperioder i livet som de genomgår eller på grund av bristen på eller avsaknaden av yrkeserfarenhet. Tidigare recessioner har visat att unga drabbas hårdare än äldre, mer erfarna arbetstagare. Under den tidigare krisen ökade ungdomsarbetslösheten från 16 % under 2008 till en topp på 24,4 % under 2013. Unga kvinnor är också mer benägna att hamna utanför arbetskraften på grund av omsorgsansvar (de som tar hand om barn eller vuxna i beroendeställning eller som har annat personligt ansvar eller familjeansvar). Omsorgsansvar som ett skäl till att stå utanför arbetskraften är över fem gånger vanligare bland unga kvinnor än bland unga män. Detta kan leda till en ökning av skillnaderna i sysselsättning mellan könen med bestående konsekvenser under hela livet för kvinnor.
- (16) Ungdomsarbetslöshet och inaktivitet kan ge bestående följdverkningar, såsom ökad risk för framtida arbetslöshet, sänkta framtida inkomstnivåer, förlust av mänskligt kapital och fattigdomsöverföring mellan generationer. Detta skapar utsatthet för enskilda och medför direkta och indirekta kostnader för samhället i stort. Det bidrar också till regional ojämlikhet, där unga människor t.ex. inte får möjlighet att integreras på arbetsmarknaden på ett hållbart sätt på landsbygden eller i avlägsna områden, och får försöka hitta möjligheter på annat håll.
- (17) Den pågående utvecklingen med automatisering och digitalisering av produktion och tjänster fortsätter att förändra arbetslivet. Unga är överrepresenterade i atypiska anställningsformer, såsom plattformarbete eller s.k. gigarbete, där tillgång till fullgott socialt skydd kanske saknas. Unga människor löper större risk än andra att förlora jobbet till förmån för automatisering, eftersom ingångsjobb tenderar att ha en större andel arbetsuppgifter som kan automatiseras. Samtidigt skapar den digitala tekniken

---

⁴⁶ COM(2020) 441 final/2, COM(2020) 456 final, COM(2020) 442 final.

⁴⁷ EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.

nya arbetstillfällen och ökar efterfrågan på färdigheter som behövs för den digitala omvandlingen i många sektorer av ekonomin.

- (18) Att investera nu i unga européers humankapital kommer att bidra till att framtidssäkra Europas sociala marknadsekonomier i fråga om demografiska förändringar, samtidigt som den digitala tidsåldern och tillväxten av arbetstillfällen i den gröna ekonomin anammas fullt ut. Unionen kommer att kunna dra full nytta av en aktiv, innovativ och välutbildad arbetskraft och samtidigt undvika de mycket höga kostnaderna förknippade med unga som varken arbetar eller studerar.
- (19) En förstärkt ungdomsgaranti kan bidra till att skapa sysselsättning för unga personer i återhämtningen från pandemins verkningar på ekonomin och till att de möjligheter som den digitala och gröna omställningen ger upphov till tillvaratas. Den kan bidra till att minska de ihållande följdverkningarna från den kraftiga nedgången genom att uppmuntra företag att anställa arbetslösa unga och genom att tillhandahålla utbildning som gör det enklare att matcha unga som är arbetslösa eller står utanför arbetskraften med lediga tjänster.
- (20) En förstärkt ungdomsgaranti bör säkerställa att alla unga personer får jobberbjudanden på bra villkor, vidareutbildning, lärlingsplats eller praktikplats inom de första fyra månaderna efter att ha blivit arbetslösa eller lämnat den formella utbildningen. För att uppnå denna ambition bör den staka ut en väg för unga mot en stabil arbetsmarknadsintegration i kristider och nå ut till och aktivera ett större antal unga, oavsett bakgrund, och se till att ingen lämnas utanför. Den bör sträva efter att stödja unga personer när det gäller att skaffa sig arbetslivserfarenhet och utveckla rätt kompetens för en arbetsmarknad i förändring, särskilt sådan som är relevant för den gröna och digitala omställningen. Lärlingsutbildningar spelar en viktig roll i detta avseende. Det finns ett behov av att öka utbildningarnas utbud och kvalitet för att stärka deras roll i återhämtningsfasen. Lärlingsutbildningar förbereder unga personer på jobb med hög efterfrågan och tillhandahåller därigenom en väg mot en stabil integration på arbetsmarknaden, även på lokal nivå.
- (21) I rådets rekommendation från 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti åtog sig medlemsstaterna att säkerställa att alla unga under 25 år får ett högkvalitativt erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik inom fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning. En breddning av åldersgruppen till att omfatta unga personer i åldern 25–29 år innebär ett erkännande av att övergången från skola till arbetsliv och en hållbar arbetsmarknadsintegration tar längre tid på grund av arbetslivets och den efterfrågade kompetensens föränderliga karaktär, och att en större andel 25–29-åringar kommer att drabbas av arbetslöshet och behöva stöd under den ekonomiska nedgången till följd av covid-19-pandemin. Detta är också i linje med medlemsstaternas ungdomsrelaterade åtgärder och program, vilka i allmänhet är tillgängliga för unga människor mellan 15 och 29 år.
- (22) Unga som varken arbetar eller studerar är en heterogen grupp. För vissa unga som varken arbetar eller studerar kan denna situation vara ett symptom på flertaliga och djupt rotade svårigheter som kan tyda på ett långsiktigt utanförskap. Vissa unga personer är särskilt utsatta t.ex. på grund deras otillräckliga utbildning, deras ofta begränsade sociala skydd, begränsade tillgång till ekonomiska medel, osäkra anställningsförhållanden eller för att de utsätts för diskriminering. För andra unga är situationen utan arbete och studier sannolikt tillfällig, med små hinder för inträdet på arbetsmarknaden och inga inneboende sårbarheter (t.ex. högkvalificerade eller

personer som redan har omfattande och relevant arbetslivserfarenhet). En förstärkt ungdomsgaranti bör ta hänsyn till att ett lättare tillvägagångssätt kan vara påkallat när det gäller vissa unga som varken arbetar eller studerar, jämfört med de mer intensiva, långvariga och omfattande insatser som andra, mer utsatta unga som varken arbetar eller studerar sannolikt kan behöva, för att förhindra oproportionerligt negativa konsekvenser för utsatta unga personer.

- (23) Mer än en av fem unga människor i EU når inte en grundnivå för digitala färdigheter, och det är tre gånger mer sannolikt att lågutbildade unga underpresterar i fråga om digitala färdigheter än högutbildade⁴⁸. I och med att återhämtningen från covid-19-krisen påskyndar den digitala omställningen blir kompetenslyftan vad gäller digitala färdigheter en avgörande faktor för ungas anställbarhet och förmåga att utnyttja möjligheterna från omställningen. Riktad kompetenshöjning hjälper unga människor att möta den ökande efterfrågan på digitala färdigheter.
- (24) Förberedande utbildning inom särskilda kompetensområden såsom digitala eller gröna färdigheter som sker under den första fasen innan ett erbjudande antas bör ingå i en förstärkt ungdomsgaranti. Denna praktiska utbildning kan vara en språngbräda mot en fullständig yrkesutbildning, en försmak på arbetslivet eller ett komplement till befintlig utbildning eller arbetslivserfarenhet innan ungdomsgarantierbjudandet inleds. Den kortvariga och informella karaktären hos denna förberedande utbildning, som inte bör räknas in i den förberedande fasen på fyra månader, gör att den skiljer sig från erbjudandet.
- (25) Effektiv samordning och partnerskap tvärs över politikområdena (sysselsättning, utbildning, ungdomsfrågor, socialpolitik osv.) är av stor vikt för att öka möjligheterna till arbete av god kvalitet samt utbildning, lärlingsutbildning och praktik. Integrerade tjänster (t.ex. gemensamma kontaktpunkter eller andra modeller) erbjuder enklare tillgång till tjänster och förmåner och kan lättare tillhandahålla skräddarsydda, flexibla och mer responsiva lösningar för unga med flerdimensionella problem. Integrerade tjänster kräver en förändrad arbetskultur, där unga står i mittpunkten för insatserna och administrativa silor bryts upp.
- (26) Den förstärkta ungdomsgarantin bör genomföras via ett system som består av stödåtgärder och anpassas till nationella, regionala och lokala förhållanden. Sådana system bör ta hänsyn till att situationen ser olika ut i medlemsstaterna när det gäller ungdomsarbetslöshet, andelen som står utanför arbetskraften, institutionell struktur och de olika arbetsmarknadsaktörernas kapacitet. De bör också ta hänsyn till de olika förhållanden som gäller för offentliga budgetar och de finansiella begränsningarna för allokering av resurser och bör övervakas och förbättras fortlöpande.
- (27) Stödåtgärder kan finansieras med unionsmedel. Sysselsättningsinitiativet för unga 2014–2020 (nästan 9 miljarder EUR i EU-bidrag) har tillsammans med ytterligare investeringar från Europeiska socialfonden varit en viktig ekonomisk resurs för att stödja genomförandet av ungdomsgarantin. Som en del av återhämtningsplanen för Europa och instrumentet Next Generation EU kommer faciliteten för återhämtning och resiliens och React-EU att tillhandahålla ytterligare EU-medel för sysselsättningsåtgärder för unga. Dessa insatser kommer att kompletteras av Europeiska socialfonden+ under finansieringsperioden 2021–2027, som kommer att

---

⁴⁸ Årsgenomsnitt för 2019 från indexet för digital ekonomi och digitalt samhälle (Desi). Siffrorna gäller åldersgruppen 16–29 år.

stödja hela spektrumet av sysselsättnings- och utbildningsåtgärder inom ramen för den förstärkta ungdomsgarantin.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA ATT GÖRA FÖLJANDE:

- (1) Säkerställa att alla unga under 30 år inom en period av fyra månader efter att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning får ett högkvalitativt erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik, i linje med princip 4 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Utgångspunkten för att tillhandahålla ungdomsgarantin bör vara registreringen hos en ungdomsgarantileverantör.

Ungdomsgarantisystemen bör grundas på följande riktlinjer, som är strukturerade kring fyra faser (kartläggning, uppsökande verksamhet, förberedelse och erbjudande) och har anpassats till nationella, regionala och lokala förhållanden, med hänsyn tagen till jämställdhetsaspekten och mångfalden i målgruppen:

Kartläggning

Identifiering av målgruppen, tillgängliga tjänster och kompetensbehov

- (2) Förstärka kartläggningssystemen för att möjliggöra en djupare förståelse av mångfalden bland unga som varken arbetar eller studerar, inbegripet både de som tillfälligt befinner sig i denna situation som en följd av den ekonomiska recessionen och de som på längre sikt varken arbetar eller studerar och kan tillhöra utsatta grupper.
- (3) Kartlägga de tjänster som finns tillgängliga för olika behov av stöd, och samtidigt använda sig av lokala kompetensprognoser (t.ex. med hjälp av arbetsmarknadsinformation från stordata) för att se vilken kompetens som efterfrågas på arbetsmarknaden, med särskild hänsyn till de regionala arbetsmarknadernas särdrag och de hinder som unga människor som bor på landsbygden, i avlägsna områden eller i utsatta stadsområden möter.

Förebyggande åtgärder genom system för spårning och tidig varning

- (4) Stärka systemen för tidig varning och spårningskapaciteten för att identifiera unga människor som riskerar att hamna i en situation där de varken arbetar eller studerar, och samtidigt bidra till att förebygga att elever lämnar skolan med enbart grundskoleutbildning (t.ex. genom flexibla utbildningsvägar och mer arbetsplatsförlagt lärande), i samarbete med utbildningssektorn, föräldrar och lokalsamhällen samt genom ungdomspolitik och samverkan med sociala tjänster och arbetsförmedlingar.

Uppsökande verksamhet

Ökad medvetenhet och riktad kommunikation

- (5) Använda moderna, ungdomsvänliga och lokala informationskanaler för åtgärder som ökar medvetenheten bland unga som tillfälligt eller på längre sikt varken arbetar eller studerar, med hjälp av resurser online och offline, samt säkerställa unga människors och lokala ungdomsorganisationers deltagande.
- (6) Använda en igenkännlig visuell design för all kommunikation som när det är lämpligt bygger på riktlinjer som kommissionen tillgängliggjort, samtidigt som tillgången till lättförståelig information om alla typer av stöd som finns att tillgå säkerställs, t.ex. genom en gemensam webbportal på landets språk.

Intensifierad uppsökande verksamhet för utsatta grupper

- (7) Stärka inriktningen på unga som på lång sikt varken arbetar eller studerar (t.ex. de som hör till utsatta grupper, inbegripet personer med funktionsnedsättning), med hjälp av särskilt utbildade medlare och kompletterande strategier såsom ungdomsarbete, unga ”ambassadörer” och samarbete med partner som har kontakt med (specifika grupper av) unga personer. Undersöka samordning med tillhandahållande av förmåner och användning av mobila enheter när det gäller dem som är svårast att nå ut till.

Förberedelse

Användning av profileringsverktyg för att skräddarsy individanpassade handlingsplaner

- (8) Förbättra verktyg och metoder för profilering och screening för att matcha behov och lösningar genom antagande av en multivariat och jämställdhetsinriktad strategi för profilering och screening som tar hänsyn till unga personers preferenser och motivationer samt hinder och sämre förutsättningar, bl.a. skälen till att de är arbetslösa eller står utanför arbetskraften.
- (9) Säkerställa att ungdomsgarantileverantörer har tillräcklig personalkapacitet, med särskilt utbildad personal för att använda och förbättra profilerings- och screeningverktyg och för att utarbeta individanpassade handlingsplaner som tar hänsyn till personcentrerade behov och lösningar.

Rådgivning, vägledning och mentorskap

- (10) Intensifiera den förberedande fasen där personcentrerad rådgivning, vägledning och mentorskap av utbildade rådgivare tillhandahålls efter personens behov och med vederbörlig uppmärksamhet på könsdiskriminering och andra former av diskriminering. Förbereda unga som varken arbetar eller studerar på det föränderliga arbetslivet, antingen genom yrkesvägledning eller genom stöd till entreprenörskap, samtidigt som man tillhandahåller individuellt stöd, motivationsinsatser, hjälp att tillvarata sina intressen och/eller kamratstöd till unga som på lång sikt varken arbetar eller studerar.
- (11) Möjliggöra en mer heltäckande strategi för rådgivning, vägledning och mentorskap genom att hänvisa unga till olika partner (t.ex. utbildningsinstitutioner, arbetsmarknadens parter, ungdomsorganisationer samt stöd till ungdomsarbete och sociala tjänster), som kan hjälpa dem att övervinna andra hinder för sysselsättning.

Förbättrade digitala färdigheter med förberedande utbildning

- (12) Bedöma de digitala färdigheterna hos alla unga som varken arbetar eller studerar och som anmäler sig till ungdomsgarantin med hjälp av den europeiska ramen för digital kompetens (DigComp) och de tillgängliga självbedömningsverktygen för att säkerställa att alla unga på grundval av de identifierade bristerna erbjuds en särskild förberedande utbildning för att förbättra deras digitala färdigheter.
- (13) Värna valideringen och erkännandet av (icke-formella och informella) läranderesultat från den förberedande utbildningen genom att använda valideringsmetoder som är inbyggda i utbildningssystemen, befintliga verktyg såsom Europass samt mikromeriter för att möjliggöra ett mer modulärt tillvägagångssätt när det gäller att ackumulera läranderesultat.

Bedömning, förbättring och validering av andra viktiga färdigheter

- (14) Säkerställa att den förberedande fasen underlättar kompetenshöjning och omskolning med inriktning på grön kompetens, entreprenörsfärdigheter och karriärplaneringsförmåga med användning av befintliga kompetensramar, självbedömningsverktyg och valideringsverktyg för att hjälpa unga personer att ta tillvara möjligheterna i växande sektorer och förbereda dem på den föränderliga arbetsmarknadens behov.

Erbjudande

Stimulansåtgärder för sysselsättning och nyetablering under den ekonomiska recessionen

- (15) Använda riktade och väl utformade incitament för sysselsättning – t.ex. lönesubventioner, anställningsbonus, sänkta avgifter för social trygghet, skattelättnader eller förmåner till personer med funktionsnedsättning – och stimulansåtgärder för nyetablering för att skapa goda möjligheter för en hållbar integration av unga personer på arbetsmarknaden.

Anpassning av erbjudandet till befintliga standarder för att säkerställa kvalitet och jämlikhet

- (16) Anpassa anställningserbjudanden till de relevanta principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och garantera rätten till rättvis och lika behandling när det gäller arbetsvillkor, tillgång till socialt skydd och utbildning, rimlig varaktighet för provanställningar samt förbjuda missbruk av atypiska anställningsformer.
- (17) Underlätta unga personers väg tillbaka till utbildning genom att diversifiera det fortsatta utbildningserbjudandet (t.ex. med flexibla utbildningsvägar, arbetsplatsförlagt lärande, överbyggande program och program för en andra chans) och garantera validering av icke-formellt och formellt lärande.
- (18) Intensifiera stödet till lärlingsutbildningar och se till att erbjudandena följer de miniminormer som fastställs i den europeiska ramen för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet.
- (19) Säkerställa att erbjudanden om praktik följer de miniminormer som fastställs i kvalitetskriterierna för praktikprogram.

Tillhandahållande av stöd efter placeringen och användning av återkoppling

- (20) Utöka det fortsatta stödet efter placeringen för att vid behov anpassa individanpassade handlingsplaner och ta tillvara återkoppling efter placeringen för att säkerställa att ett högkvalitativt erbjudande gavs.

Övergripande möjliggörande faktorer

Mobilisering av partnerskap

- (21) Stärka partnerskap på alla förvaltningsnivåer, mellan ungdomsgarantileverantörer och berörda aktörer, t.ex. arbetsgivare, utbildningsinstitutioner, arbetsmarknadens parter, ungdomsarbete, anordnare av solidaritets- och samhällsverksamhet, ungdomsorganisationer och andra organisationer i det civila samhället. Formalisera samarbetsprotokoll mellan ungdomsgarantileverantörer och andra sociala tjänster (t.ex. barnomsorg, hälso- och sjukvård, subventionerade bostäder, tillgänglighetstjänster).
- (22) Främja vidareutvecklingen av integrerade tjänstemodeller, t.ex. gemensamma kontaktpunkter, gemensam ärendehantering eller sektorsövergripande arbetsgrupper, som stärker partnerskapen och möjliggör en gemensam kontaktpunkt för unga personer.

Förbättrad datainsamling och övervakning av systemen

- (23) Öka insatserna för att komplettera uppföljningsdata genom att stärka system som gör det möjligt att följa unga personer som antagit ett erbjudande och även efter det att åtgärden avslutats, i syfte att övervaka den långsiktiga och hållbara integrationen på arbetsmarknaden.
- (24) Uppmuntra till, med respekt för reglerna om uppgiftsskydd, ett större utbyte av uppgifter om spårning, profilering och uppföljning mellan ungdomsgarantipartnerna för att förbättra stödet, vilket är särskilt viktigt för att insatser för utsatta unga som varken arbetar eller studerar ska lyckas.

Ett fullt och optimalt utnyttjande av medel

- (25) Avsätta tillräckliga nationella resurser för genomförandet av politiska åtgärder som föreslås av den förstärkta ungdomsgarantin och säkerställa att de är rätt riktade till unga personers individuella behov.
- (26) Utnyttja de nuvarande EU-instrumenten inom ramen för sammanhållningspolitiken fullt ut och på ett optimalt sätt, särskilt sysselsättningsinitiativet för unga, ESF och Eruf (2014–2020), och mobilisera en betydande andel av de ytterligare medlen inom React-EU samt ESF+ och Eruf (2021–2027) för att stödja ungdomssysselsättningen, förhindra att unga blir arbetslösa eller hamnar utanför arbetskraften samt genomföra relevanta politiska reformer.
- (27) Utnyttja den fulla potentialen i att komplettera nationella finansieringsinsatser med andra EU-finansieringskällor som kan bidra till genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin, särskilt faciliteten för återhämtning och resiliens, Ejflu, InvestEU, Amif, programmet Erasmus+ och instrumentet för tekniskt stöd.

HÄRIGENOM VÄLKOMNAS KOMMISSIONENS AVSIKT ATT GÖRA FÖLJANDE:

Förbättrad datainsamling och övervakning av systemen

- (28) Fortsätta att stödja den kvantitativa övervakningen av ungdomsgarantisystemen på grundval av den gemensamt överenskomna ramen med indikatorer och vid behov föreslå justeringar mot bakgrund av den här rådsrekommendationen.
- (29) Förbättra detaljnivån i bedömningen av målgruppen unga som varken arbetar eller studerar från och med 2022 och dra nytta av de förbättringar av EU:s arbetskraftsundersökning som gjorts genom förordning (EU) 2019/1700.

Uppföljning av genomförandet

- (30) Övervaka genomförandet av ungdomsgarantisystemen i enlighet med denna rekommendation, genom sysselsättningskommitténs multilaterala övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen.
- (31) Samverka regelbundet med medlemsstaterna i samband med den europeiska planeringsterminen för att säkerställa övervakning av en kontinuerlig nationell investering i politik och program för ungdomssysselsättning. Utfärda landsspecifika rekommendationer till medlemsstaterna där så är lämpligt.
- (32) Rapportera regelbundet till sysselsättningskommittén om ungdomsgarantins genomförande och resultat.

Ökad medvetenhet och riktad kommunikation

- (33) Stärka stödet till medlemsstaternas insatser för att öka medvetenheten och informera samt stärka spridningen av resultat och exempel på god praxis bland medlemsstaterna.

Rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti ersätts härmed.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande